

عنوان مقاله:

قابلیت ها و محدودیت های رسیدن به الگوی بهینه حمل و نقل شهری پایدار

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

نرگس نیک نداف - دانشجوی دکتری مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

امروزه در بسیاری از شهرهای جهان، رشد اقتصادی همراه و همزاد افزایش سفرهای درون شهری است و عمدتاً الگوی سفر به خودرو متکی است و این موضوع، مانعی در مسیر دستیابی به حمل و نقل شهری پایدار محسوب می شود. حمل و نقل به عنوان یکی از محوری ترین عناصر کنترل کننده ی توسعه، نقش شاخص و ویژه‌ای در زمینه ی توسعه پایدار دارد. از این رو عبارت « حمل و نقل پایدار» به وجود آمده است که بیان کننده ی سیاست های خرد و کلان حمل و نقلی است تا در کنار هم بتوانند زمینه ساز توسعه براساس مفهوم پایداری گردند مرور مطالعات و تحقیقات انجام شده داخلی نشان می دهد که تقریباً هیچ یک از این مطالعات به بررسی جامع و کامل تمام شیوه‌های موجود حمل و نقل شهری از هر سه بعد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی نپرداخته و جای خالی آن احساس می شود بنابراین در این تحقیق سعی شد این شکاف، با تحلیل و بررسی پایداری تمام شیوه‌های موجود حمل و نقل شهری در شهرهای میانی با در نظر داشتن هر سه بعد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی، پر شود. بنابراین تحقیق حاضر در یک بخش کلی و با استفاده از مدل تحلیلی AHP گروهی تکمیل گردید. لازم به ذکر است که برای انجام مدل تحلیلی بکار رفته، پرسشنامه هایی طراحی شده و توسط کارشناسان و مدیران شهری تکمیل گردید در نتیجه تمام نتایج حاصل نظرات کارشناسی می باشد تحقیق حاضر تمام شیوه‌های موجود حمل و نقل نیشاپور مورد بررسی قرار گرفت و مناسب ترین ترکیب سیستم های حمل و نقل مشخص شده و پیاده‌روی به عنوان پایدارترین و مناسب ترین شیوه شناسایی شد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل، توسعه پایدار، برنامه ریزی شهری،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960454>

